

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

16. Magistratus ad puniendos tales obligari; tales autem non debere desperare, cùm & ipsis adhuc, exemplo puellæ commemoratæ, sit locus pœnitantiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

ipsas se eleemosynas, ipsos nummos veneno tinxisse, ut simul & stipem & pestem pauperibus porrigerent. Multi tempestates, grandines, fulmina, incendia, à se facta, & frugum, iumentorum, aliarumq; rerum damna magnificè prædicauerunt. Non pauci dissidia inter amicos, impedimenta inter coniuges, fœtum abortus, occisos sine baptismo infantes, veneficio tactos viros ac mulieres, morbos, & mortes hominibus conciliatas, & innumera homicidia perpetrata, velut symbolam suam in commune contulerunt. Sed inter præcipuos habitu sunt, qui alias, per ebrietatem, per curiositatem, per libidines seduxerunt, pro se diabolum substituentes, & postea sicut supra dictus Italus, hirco sponsam aut sponsum offerentes; Deoq; & Divis & sacramentis omnibus abnegatis, diabolum tamquam Deum proclamantes, & adorantes. Hæc, & similia, quorum plurima castis auribus non sunt ingerenda, veluti bona sua præclarasq; opera Magi obtulerunt, laudatisq; pro meritis quisque suis noua præcepta de venenis, de maleficijs, de ligaminibus, de perdendis frugibus & hominibus acceperunt. Qui autem nihil mali à se perpetrati iactare, aut recensere potuerunt, tamquam ignavi accerrimè vapularunt, vel alia facere, aut pati, à quib. natura abhorret, debuerunt; vt videoas nihil aut vilius, aut miserijs esse mancipijs diabolorum.

Hæc fere atq; alia talia femina illa, cùm diutius non quiesset tolerare, Deo instigante, Angelo hortante, conscientia impellente, se ipsam magistratui pœnitens stitit, neque erubuit palam fateri coram illis, à quibus sciebat se rogo adiudicandam. Sed maluit temporaneum, quam æternum ignem sustinere. Ah quanta est in mundo sic peccantium multitudo? quanta sic pœnitentiā agentiū paucitas? Est sanè ita, tanta est fœditas, immanitasq; scelerū in his hominibus, vt meritò magistratus ipsi æternā damnationē timere debeant, si suā vel negligentia, vel indulgentia, vel humano timore aut respectu, talia flagitia maneant impunita; ob quæ Deus hostes, clades, bella, & damna innumera in provincias & regna immittit. Sed ego hoc non vrgeo, cùm ipsa satis eos vrgeat magorum impietas, facinorum indignitas, patriæ charitas, & lex diuina. Illud vrgeo; vt ipſi qui tales sint, in se, & ad

XVI.

734 Cap. LXIII. Magos eorumq; imitatores, belli causā, puniendoſe.

Deum redant; & quia vident ab hac femina sua peccata, coram iphis ſecularibus: judicibus, vitæ neci que potestatem habentibus, tam candidè, fortiter, & dolenter ſuſſe narrata; ipſi coram iudice ſpirituali, hoc eſt, Confessorio ſuo, ſua delicta detegere non erubescant. *Qui abſcondit ſcelera ſua, non dirigetur; qui autem confeſſus fuerit, & reliquerit ea, misericordiam conſequetur.* Homines quoque facilius ignoſcent alijs delicta ſua ſincere fatentibus, negligib; magis iraſcuntur. Hinc alibi dicitur: *Non confundarū confiteri peccata tua.* Et S. Iacobus ait: *Confitemini alterutrum peccata veſtra.* Quia iam etiam in primitiuā Eccleſia, multi credentium veniebant conſitentes & annuntiantes aetū ſuos. Ad hoc Chriſtus Apoſtolis dixit: *Accipite Spiritum S. quorum remiſeritis peccata, remittuntur eis: & quorum retenueritis, retenentur.* Ha ſunt claves regni caelorum. Morbus, vulnus, vleſus medico eſt aperiendū, non tegendum, ſi quis vult sanari. Cur tu peccatum oculis? cur non conſiteris? Deus vult te per vicarium sanare, mittit te ad facerdotē, eiq; vt te ostendas iubet. Quis te exculabit, ſi non obediſ? Si vllus in mundo eſſet medicus, aut chirurgus, qui ſibi detectos morbos aut plagas oſtentas vno verbo poſſet sanare, quantus eſſet ad eum vndique concurſus? At Deus hanc potestatē dedit facerdoti, etiam ſi adulter, etiam ſi fur, ſi latro, ſi veneficus, illi peccata tua delege: dicet *Absoluo te, & ecce iam omnia erunt ſalua.* O quanta eſt bonitas Dei, qui ijs, à quibus tantopere eſt offensus, tam leuem ponit conditionem! dicant, *Pater, peccauit in calum & coram te; & illico eos amplectetur!* Ó quanta eſt durita peccatoris, qui tam facili via poſteſt infernum fugere, iuſtitiam gratiamque Dei recipere, caelum adipisci, & neglit; quia non vult ſua peccata vni homini dicere, & quidemei, qui ea non audet reuelare; quæ tamen iactantissimè dicit ſocijs in ebrietate, à quibus ſine omni fructu vbiique diſfamatur! Vde peccator, quād diu in terra eſt, intra caelum ſtas, & intra infernum. Illud ſupra te eſt, hic infra. Ad utrumlibet potes, ad alterutrum tendes. Si poenitentiam viſ agere; ſi conſiteri peccata tua, infernum potes evitare, & in regnum caeleſte intrare. O quād cœxus! O quād amens! O quād induratus eſt, qui adhuc in periculo ſuo perſtat! Hoc ipſo temporis momento quisque in corde

Pro. 28. 23.

Ecli. 4. 24.
Iac. 5.
Act. 19. 18.

Iean. 20. 22.

Jux

Luc. 18. 22.

corde suo, cum Davide statuat & dicat: *Dixi, Confitebor aduersum me iniquitatem meam Domino: & tu remisisti impietatem peccati mei.* Psal. 31.5.
Hoc enim audiet, si illud corde vere contrito dicat, ex quo utique confessio sincera, & fidelis consequetur. Verus enim dolor de peccato facile in verba erumpit, neque ullam veretur confusionem, quod non solum docuit Magdalena, in conuiuio lachrymans, sed etiam a me commemorata saga, etiam adhuc magis erubescenda coram ipso aperiens magistratu. *Impius es?* ait S. Chrysostomus, S Chrysost.
hom. in Psal.
50.
*wagos tibi propone: hos quippe infideles, Christus per stellam ad se vocavit, sicut & magam a nobis commemoratam. Raptor es? prob-
licanum cogita. Impurus es? animo tuo meretrrix se obijciat. Sicarius
a latro ille ante oculos tuos veretur. Flagitosus es? in mentem tibi
veniat Paulus, qui prius blasphemus erat, postea Apostolus, prius perse-
cutor, postea Evangelista, prius lupus, postea pastor. Peccasti & resipisci.
millio peccasti & nullies resipisci.*

C A P V T L X I V .

Non veneficos tantum, sed etiam blasphemos, & sibi vel alijs
dirissima queque imprecantes, bellorum causam esse.

 I.
D hunc modum, qui in hoc barathrum lapsi sunt, si vel sponte penitentiam agant, vel a magistratu puniantur, placabitur ira Numinis, ut gladium in vaginam recondat. Quod si nec ipsi volunt ex hac abominatione sua emergere; nec alij execrabilia haec flagitia, tamquam incendium quoddam ex inferis erumpens, conantur impedire, quorum tamen officium est id facere; quid mirum est, si furor Domini erga nos exactuet, si falcem stringat, si vasa mortis preparat, si arcum tendat, & sagittas ardentes in nos iaculetur? immo si prouincias, & regnata vel transferat, vel perdat? Et quidem in homines priuatos sententia iam olim haec lata est: *Vir sine mulier, in quibus pythoni- Leuit. 20.27.
eus, vel divinationis fuerit spiritus, morietur.* Nec modo ipsos magos, sed etiam illos, qui eos consulunt, Deus iussit occidi: *Anima qua declinauerit ad magos, & ariolos, & fornicata fuerit cum eis, ponam faciem meam contra eam, & interficiam illam de medio populi sui.* Totas autem gentes, ob haec talia facinora, fuisse de-
letas